

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ ГАРМОНІЙНА ГРОМАДА

Френкі втретє перевірила дату на своєму айфоні — впевнитися, що їй це не примарилося. Там і далі писалося «1 червня». З пальців Френкі бризнули жовті іскри, засипаючи заповнені учнями глядацькі лавки у шкільній спортзалі. Впали на її чорно-білі смугасті туфлі на застібці й повільно згасли, як світлячки. Відсьогодні лишилося всього двадцять три дні шкільної науки! Двадцять чотири дні до канікул! Двадцять чотири дні до вольтового життя двадцять чотири години на добу, сім днів на тиждень!

Серед галасу й гамору (учні протискалися на свої місця) хлопець-нормал, який сидів поряд із Френкі, поклав теплу руку їй на плече. «Як ти, все гаразд?» — здавалося, питали його темно-сині очі.

Усміхнувшись, Френкі кивнула й перевела погляд на екран. Шість місяців ПП (і йдеться зовсім не про прилюдні поцілунки, а про прилюдний переполох) — а Брет Реддинг і досі помічає, коли вона іскрить. Якщо це трапляється під час контрольної, він підводить очі й заспокійливо підморгує їй. Якщо ж вона іскрить, коли її викликає учитель, він кладе руку їй на спину. Та якщо вона починає іскрити на страшному фільмі, він тільки сміється... А як же інші учні

Школи Мерстон? Вони припинили звертати увагу на її вибрики ще кілька місяців тому. Шок від того, що онучка Франкенштайна іскрить, тріщить і шкварчить, лишився в далекому листопаді.

Не в змозі всидіти на місці, Френкі дригала зеленкуватим коліном. Дзик! Чергова іскра пропала крихітну дірочку в поліуретановій оббивці лавки. Наморщивши носа, Френкі постаралася розігнати сморід горілого пластику, поки ніхто не помітив.

— Що за феєрверк знову? — запитав Брет, окинувши поглядом спортзалу в пошуках причини.

— Та нічого,— запевнила його Френкі, набираючи щось на телефоні.— Просто згадала, що не внесла дещо в свій «Перелік прав» на літо, й розхвилювалася.

— Це зветься «Перелік справ»,— розплився в посмішці Брет.— Ти ж знаєш, правда?

— Тільки не мій.

Вона швидко заходилася друкувати: «Експеримент: присмажити на сонці тільки ноги, щоб здавалося, що я в темно-зелених колготах».

— «Перелік справ» — це як перелік обов'язків. А в моєму списку тільки те, на що я маю законне право,— провадила Френкі, захищаючи свої шістнадцять ідей на літо. Адже це були більш ніж ідеї. Це були справжні пригоди, варті теплого гоного дня. Принаймні для неї. Більшість її подруг уже скуштували солоного Тихого океану, і бігали босяка цілісінький день, і ловили в банку справжнього світлячка, і спробували триденної очисної сонячної ванни. Але не Френкі. Їй, може, і вклали в голову знання за п'ятнадцять років, але ж зараз починається перше літо її справжнього життя! І вона збирається насолоджуватися

